

mindst, naar en af dem forglemmer sig selv og faar et Saltvandsbad om Anfærne.

Ude i en Forstad som hedder Balms (Palmerne) bor Pastor P. Z. Mergaard med Familie. Hans Sælbred har jo i en Del Aar skaaet fejl, og det maa være ikke saa lidt af en Prøvelse for en Præstefamilie faaledes at blive rykket ud af aktiv Præstetjeneste; men Herrens Ord siger jo: „Som dine Dage er, skal din Styrke være.“ Det var mig en stor Glæde at bejage disse mine gamle Venner. Past. Mergaard var den første Præst, jeg hørte herovre, da jeg kom til Vandet i 1888, og hans klare, idfulde Forlyndelse viste mig Vejen til Kærligt, hvor jeg fandt Fred med Gud. Minderne fra gamle Dage blev opriffede, og da jeg atter forlod Bennerne ude iblandt Palmerne, følte jeg, som om jeg havde paany gennemlevet et Stykke af den bedste Del af min Ungdomshistorie.

Men det bedste i Los Angeles er det, som er det bedste alle Steder, den Gerning nemlig, som Herren over iblandt vort Folk til deres Frelse. Det er jo bekendt, at for en 3 a 4 Aar siden blev Past. L. Johnson af den forenede Kirke sendt dertil for at begynde et kirkeligt Arbejde iblandt vort Folk i denne store By, og vi har Grund til at sige Herren Tak for, hvad der er udrettet ved Past. Johnson og hans Døttre. Der staar nu en Menighed og en ganske anseelig Skole af unge famles og saa til Ungdomsmoderne. Menigheden ejer en prægtig lille Kirke, som er bygget i Bungalostil og er baade smuk og kirkelig og ypperligt deliggende for Arbejdet. Der er efter min Mening anvendt saa megen praktisk Sans ved denne Missions Grundlæggelse, at vi vilde kunne høre megen Gavn af at have det for sig, hvor der begynder Mission i andre Storkøer.

Jeg prædikede der Søndag Formiddag og talte ved Ungdomsmødet om Aftenen, og Moderen var vel begejstret efter Forholdene, da jo altid en Del er ude af sig i Sommeren, og Tilslutningen faaledes ligger et Staar. Men et Indtryk paatrængte sig mig allerede her: — Den forenede Kirke bør have et vaagent Oje overfor Missionen paa Vestkysten.

Trandbergs Liv og Virksomhed.

Et andet Oplag.

J „Danseren“ af 16. Juli har Pastor J. W. Hansen anmeldt den af mig udgivne Bog „Trandbergs Liv og Virksomhed“, hvorefter jeg er ham meget taknemlig. Efter en meget smuk Anmeldelse og Omtale af Bogen tilføjer Pastor Hansen et personligt Brev, nemlig at dette første Oplag maa blive hurtig udsolgt, og at et andet Oplag saa maa udsolde, hvor Manglerne i dette maa blive udfyldt. Jeg er selvfølgelig enig med ham i den første Del af Brevet, at første Oplag hurtig udsolgt maa blive udsolgt; thi Bogen sælges, som Past. Hansen ganske rigtig bemærker, til Fordel for vor Mission i Sida, Japan. Men naar jeg saa erfarer, hvad Pastor Hansen falder Mangler ved første Oplag, og hvad han mener der burde medtages i næste Udgave, da slipper Enigheden op flere Punkter betreffende.

1. Kan mener, at Trandbergs Udtalelser angaaende Chaufanama-moderne skulde medtages. Jeg kan nu ikke se, at disse Udtalelser hører med i hans Levenstestament. Det vilde jo blive en Beskrivelse af Møderne og ikke af Trandberg. Disse Møder, der ganske rigtig beejffrede Pastor Trandberg i disse Dage, er jo dog i Reglen verdslige Møder, hvor der ganske vist holdes en Del gode Foredrag, men der følger og saa andre mindre anseelige Ting med i Tilgift. Dog skal det vilkårlig indrømmes, at Møderne den Gang var noget ganske andet, end hvad de er nu til Dags. Men af den Grund kunde og vilde jeg ikke medtage L's Udtalelser disse Møder betreffende.

2. Endvidere mener Past. Hansen, at der burde ogsaa et Stykke med om L's Døttre, der fulgte ham saa trofast under deres Samliv baade i Danmark og i Amerika. Jeg havde, da jeg skrev Bogen, ingenlunde forglemt den Sag; men

jeg mente og mener fremdeles, at det er faare uheldigt at skrive Biografier af Folk, som endnu er i Live. Men skulde Bogen blive hurtig udsolgt, og Pastor Hansen vil skrive omtalte Artikler, skal jeg med Fornøjelse tage den med i anden Udgave over hans Navn.

Blandt andre Ting mener Past. Hansen, at der burde findes et Kapitel med nogle af de lodige og originale Udtalelser, som faldt fra Trandbergs Mund. I dette Stykke er vi enige. Og om nogen vil og kan samle en Del saadanne Udtalelser, vil jeg med Glæde modtage samme og medtage dem i næste Udgave.

Med Hilsen og Tak for Anmeldelsen.

Venligst
J. J. Rindvig.

Korrespondancer

Winnetoon, Nebr.

Tirsdag den 6. ds. overraskede Medlemmer af Verdens Menighed Pastor J. C. Carlsen og Døttre, der nylig var kommen tilbage fra deres Bryllupsrejse, med et Selvfab i Peter Nygaard's Hjem.

Winneføringen gav de nygifte Præstefolk et smukt Stykke Vohave, og andre forærede dem en velindtjente Pengesum, idet de mente, at den kunde finde god Anvendelse, naar unge Folk skulde begynde Husboldning.

Gulst, hvor Sammenkomsten fandt Sted, var smukt dekoreret med Blomster og Grønt. Der serveredes „Dinner“ til omt. 50 Mennesker. Om Eftermiddagen og Aftenen holdtes der Gudstjeneste for dem, som blev saa længe, og til Slut serveredes der „Ice-Cream“.

Mange var de lykønskninger, som Past. Carlsen og Døttre modtog. En Deltaager.

Custer Co., Nebr.

8. Aug.

Mrs. Mortensen ligger fremdeles meget syg, ude af Stand til at hjælpe sig selv med Mindet. I Dag er det fire Uger, siden hun kom til Staden. Hendes Mand, som plejede at køre for hende, havde ikke Tid den Dag, blev hjemme og undgik derved Fare og maaske Ulykke; men i Dag ved det skuffet, hun da bragtes hjem, dares hendes Mand, H. Mortensen, bort fra Hjemmet som Lig, til Kirken og Bræden. De, som kom i Fare og Ulykke, lever, han, som da slap, er død.

Snap to Uger efter, at Mrs. Mortensen kom til Staden, blev hendes Mand meget syg af Galdesten. Det blev strænge Dage, til Døden fejrede over Livet, men alligevel var det Raadetid og Raadedag, for da stete det fore, at Herren til Mortensen i Tale, saa han gav Agt og kom til Sandhedens Erkendelse om Vejen og hvad der skal til for at blive salig; han sit Brug for, hvad saa mange godt kan undvære i de gode Dage. Vejledning i Guds Ord, Bøn, Forbøn, ja Guds Raade og Frelse. Det blev hans Bøn at saa Lov til at komme ind i Guds Gimmerige, ikke en Blads i de forreste Rækker, men bare slippe lige indenfor Døren. Derom maatte der læses, lyttes og bedes for at det kunde ske, og nu haaber vi til ham, som hører Vønnen, at det er slet, som at andre har faaet Blifft og Gangen rettet mod det Raal.

Det var godt for ham og viit og saa for nogle af hans Børn og andre, som det gik; men hvorfor skulde han lide og stride saa længe, før hans og vor Bøn om Legemets Forløsning og Sjælens Frelse blev opfyldt? Det var nok, fordi han ikke var færdig før, om det saa var for at berede ham, eller for at bringe ham, Herren lovede, det ved jeg ikke; men vi skal lære at benytte Raadens Tid og Midler til Frelse, saa at det ikke skal blive nødvendigt for Herren at forlænge Tiden, om vor Afslutning paa Livet skal forbindes med et smertefuldt Englele. Og en Ting til, at paafønde Guds Raade og Godhed mod os ved hans Gaver i Form af Mad og Drikke, som vi faar saa rigeligt, men han, den vi ge, fæste kun en skrækkelig Lorties

Strab uden at faa den stiller; dog, nu er det øre for ham, hvad mon den venter dig, som Herren ikke har faaet overtalt, for det sker?

Rasmus Mortensen blev født 1. Sept. 1851 paa Jalfster, gift med Staroline M. (f. Studien) 1875. De har haft 13 Børn, hvoraf 3 er døde, 10 lever endnu. Han og Familien har boet Nord for Lincoln 6 Aar, i Lincoln 11, i Seward Co. 3 og i Custer Co. nær paa 14 Aar.

— Nogle spørger maaske om Vejrhørdene? Ja, det er tørt, vi trænge til Regn, men Gud har nok sin Hensigt med at holde tilbage. Hverken Mennesker eller Dyr har lidt Noe, og det overflødige, som skulde bruges til Gavn, for Guds Rige og andre, vil mange nok beholde selv, om de fik det. En Dag, jeg gik over en Ager og saa megen god Sæd afspist, ligge paa Jorden, tænkte jeg: mon det var „Vor Herres Part“, som var betænkt og skænket Mennesker til hans Tjeneste, men han maatte blot lade det vokse frem for at gaa tilbage til Jorden. Menneskene vilde ikke tjene ham dermed, det vilde ikke blive anvendt efter Guds Villie.

Hilsen til Kæriene fra os i Custer Co. Vi glædes ved at se Lygglint nu og da fra Herrens Gerning iblandt vore Landsmænd og venter paa Dagen, nogle af vort Folk vil rejse sig for Herren og hans Sag, saa der bliver Glæde i og over Arbejdet. En har saet: Rantroen har skaaet sine Tindude, Opfattelse sine Titulunde, ja derfor ligger mange som slagne.

E. S.

Denmark, Wis.

Søsten er i fuld Gang og tegner til at give godt; men det gaar ikke saa rask med Arbejdet, da det er meget fugtigt; regner det ikke, saa er der megen Taage; men det er temmelig sølseligt. I June Maaned var det rigtigt varmt og tørt.

Nogle af de sidste Dage i Maj Maaned regnede det meget stærkt og tilfældigt var Jorden saa opblødt, at den kunde ikke tage mod mere Vand; Nøden gik over sine Bredder, og Strømmen, som var meget stærk, tog baade Broer og Gærder og alt, hvad der var paa dens Vej. Og nu forleden havde vi Jorden og Lyn-ild; det slog ned mange Steder, men tænkte ikke; det regnede stærkt igen; den samme Flod sig atter: Vandet tog igen med sig for mange Penge.

Det var ellers lidt fra Menighedens arbejdet, jeg havde i Tanker at meddele.

Den 29. Juli holdt Pastor J. A. Jensen sin Afskedsprædiken, og han med Familie, er rejst til Canada, hvor han har taget mod Raad. Jeg vil med det samme ønske dem Herrens Blygselske i deres Gerning deroppe. De rejste herfra den næste Dag.

Den 4. Aug. var Pastor Ving Afskedsformanden, her for at indviede vor nye Præst, Pastor M. Matthiesen. Han med Familie kom fra Europa hertil samme Dag, som hvor andre Præstefolk rejste herfra. Det er anden Gang, det har træffet sig saadan. Da Afskedsformanden for Herrens Alter havde indlat vor nye Præst, prædikede Pastor Matthiesen for en stor Mængde Mennesker. Alle Siddepladser var optagne, adskillige maatte staa eller opholde sig udenfor, som de bedst kunde. Na, Venner, lad os bede Herren om at vi og lede alt ved sin gode Selvigaand, faaledes at vi da ikke skal have Præstefliste igen om 3 Aar. Pastor Ving, holdt et kirkeligt Foredrag om Eftermiddagen, hvor der igen var mange Tilhørere.

Der var Fællespisning om Middagen ved Kirken, hvor begge Præster saa vel som Mrs. Matthiesen og hendes Broder, som er fulgt med dem til Amerika, havde Værlighed til at hilse paa og samtale med en Del af Menighedens Befolkning.

Man kan næsten kalde den Søndag en Mærkedag, da der ogsaa var Præstindsættelse i den nye Kirke samme Formiddag. Det var fra en tyk Skynde; en anden tyk Skynde har ogsaa Præst, som prædiker i samme Kirke. De har Gudstjeneste her Overanden Søndag, den ene om Formiddagen, den anden om Eftermiddagen. Saavidt vides, skal den, som blev indsat sidste Søn-

dag, bo i Danmark og prædike der og tillige i Town Eaton, hvor der boer mange Tyskere. Den anden kommer fra De Vere. Det nytter da ikke, om man siger, der er ikke Værlighed til at komme til Kirke; Guds Ord bliver da forgyndt hver Søndag i begge Kirker. Jeg mener ikke, at vi skal gaa med til hvilken om helst, men Værligheden er der, om man vil høre.

Mrs. Rasmus Madjen er ikke saa rask i Sommer; hun har jo naaet den høje Alder af over 80 Aar, men alligevel har hun maattet prøve Operationsbordet sidst i Maj. Det var en Bevæst i hendes Mund, som blev staaret bort. Men det har vokset igen siden, og hun har faaet Grøden skaaet bort igen uden at blive bedøvet.

Johan Hansen, Menighedens Sekretær, som skulde lave Taget paa et af sine Hus forleden, faldt ned med en Raffe „Shingles“ og slog sig meget; han blev ført til Hospitalet straks, men er da atter hjemme. Jeg vil saa gerne have Lov til at sende Venner baade nær og fjærn en Hilsen, og saa vore forrige Præstefolk, Pastor S. W. Lund og Familie, da jeg ikke nojagtig kender deres Adresse.

snikes underkrevet Meddelel.

Shennington, Wis.

Søndagen den 28. Juli holdt Pastor Christensen sin Afskedsprædiken her, og Kirken var fuldt til omtrent sidste Plads.

Om Aftenen samlede ca. 80 Mennesker i Chr. Danfens og Døttres Gæstfri Hjem for at tage Afsked med Pastor Christensen og hans Døttre. En hyggelig Aften, der nærmest formede sig som en Familiefest, tilbragtes med Samtale og Sang af de ældre, medens Ungdommen muntrede sig i Leg i den maanelyse Aften under Træerne i Haven. Møderne serverede Kaffe og Saage, og da vore Kvinder er kendte som dugtige Koffe, saa siger det selv, at vi tog godt til os af Netterne.

Ved Kaffebordet blev der overrakt Fru Christensen en Pengesum, nærmest som en Tak for de 4 Aar, hun har forset i Kirken. Menighedens Formand bragte i nogle saa velvalgte Ord en Tak til Past. Christensen og Arne for den Tid, de havde levet og virket iblandt os. Servaa svarede Pastor Christensen paa Døttres og egne Begne med en kort Tale.

For vi skildtes, sang vi endnu angang sammen med vore unge Præstefolk den gamle smukke Salme: „Herrens Venner ingen finde“. Saa blev der sagt Farvel, og hver gik til sit, de fleste af os sikker med Forsætelsen af, at Afsoor og Gommen kan godt sammen.

Tirsdag Eftermiddag rejste Past. Christensen herfra til Racine paa Besøg. Det er underligt tungt at sige Farvel til sine Venner, især med Tanken om, at vi vel næppe ses mere her i dette Liv, og der kunde ogsaa være noget af det hos mange af dem, der var til Stede og lagde Farvel til Pastor Christensen og Døttre.

Vi ønsker dem alt godt i deres nye Hjem i Colorado, og haaber, at de en Gang imellem vil sende en kærlig Tanke herop til Wis's Skove og den Del af det danske Folk, der lever her.

Lad os saa ogsaa hilse paa Pastor Christensen's Afskedsprædiken og holde de Række Profeter ude af vor Menighed. Og om vor Menighed kan vokse sig større og stærkere, uadtil og indadtil, er det jo godt, især naar vi saa ogsaa magter at være de gode Strange i Hjertet; det er jo dog det, det gælder om først og fremmest. Mangt og meget lærer os at „trives i Væsten og Norden“, og det tror jeg er muligt, saa længe, der er Kræfter i Folket endnu, som kan træde med Væden i Vaat.”

Korr.

(Korrespondancer fortattes paa Side 6.)

Alt Katalog.
Dana College og Trinitatis Seminariums Katalog for 1912—13 er nu færdig og faas frit ved Sendelse til
Prof. C. A. Hansen,
Blair, Nebr.

DANA COLLEGE

BLAIR — — — NEBRASKA.

Efteraarsterminen begynder den 1. Oktober.

Smukt beliggende. Lyse to-Mands Værelser.
Central Varme. Elektrisk Belysning.
Sund kristelig Indflydelse.

Følgende Kursus tilbydes:

College: Klassisk — videnskabeligt.
Pro-Seminary: Fireaarigt. Forbereder til Adgang til Trinitatis Seminarium.
Academy: Svarende til „Public High School“.
Normal: Udsteder „First and Second Grade Certificates“.
Business: Bogføring og Stenografi.
Music: Piano, Orgel og Strenginstrumenter.

For Undervisning, Kost og Værelse — \$18.00 pr. 4 Uger.

Indmeldelser modtages og Forespørgsler besvares af Forstanderen

C. X. HANSEN, Blair, Nebr.

En ny dansk-amerikansk Bog

Sommer i Adirondack Bjergene
— af —
Metthea Mathiesen.

135 Sider i smukt Omflag 75 Cts. Indb. \$1.00.
Bestillinger modtages af

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
BLAIR, NEBR.

FEMTE SAMLING

af
Kristeligt Folkebibliotek.

Foreligger nu komplet og færdig til Udsendelse.
Denne Samling bestaar af tre fortrinlige kristelige Bøger indbundet i smukt Helshirtsbinding med Guldrtryk. Bøgerne er som følger:

1. Godet: Bibelske Studier II. 233 Sider.
2. Bunyan: Den hellige Krig. 334 Sider.
3. Bunyan: Lov og Naade. 287 Sider.

Samlingspris \$1.50 plus Porto 20 Cents.
Enkelt Bind 65 Cents.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
BLAIR, NEBR.

A NEW MARRIAGE CERTIFICATE.

To meet an ever increasing demand for a certificate that can be readily preserved and yet furnish an appropriate and artistic setting for the churchly attest, we now offer our new FOLDING MARRIAGE CERTIFICATE NO. 304.

This certificate is printed with an exquisite border design of floral wreath and wedding bells in 6 colors on exceptionally tough bristol board that is capable of folding without breaking. When opened the certificates measure 7 1/4 x 11 1/2 inches. They are executed in the finest Chromolithography. Each folded in an ornamental envelope of extra strong quality.

Prices:—Single copy 15 Cts., 1 Doz. \$1.20, 100 copies \$9 net postpaid.

DAN. LUTH. PUBL. HOUSE.
Blair, Nebr.

Dampskibsbilletter

med

Cunard Linien's store hurtige Skibe

sælges af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.